

Life and Peace. Christian World Conference

Tað kristna evangeliíð er ein boðskapur um frið

Torben Johannesen, háskúlastjóri hefur umsett samtyktina, sum kristin í 60 londum gjordu í fjór

Men heimurin í dag er langt frá friðinum. Ungfólk eru farin at ótolnast og eru við at missa vónina um eina framtíð. Tey fátaðu rópa eftir einum rættvisari samfelag, hvar allir landsins borgarar taka lut í menningini. Tað var soleiðis við eini brennandi kenslu av átrokandi neyðsyn, at vit talaðu um spurningar viðvíkjandi lívi og deyða, kríggi og friði, siga 160 kirkjuleiðarar úr øllum kristnum kirkjusamfeløgum í 60 ymsum londum í eini samtykt teir gjordu á fundi í Svoríki í apríl 1983.

Kristin úr 60 ymskum londum savnað í Uppsala senda heilsur í navni Guds Faðirs, sum hevur skapað allar lutir, í navni Guds Sonar, Friðarhøvdingans, og í navni Guds Heilaga Anda, sum gevur heiminum liv.

Í hesum døgum í Uppsala hava vit við djúpari kenslu av átrokandi neyðsyn talað um spurningar um liv og deyð, kríggi og frið, ósemju og mannavirði, sum viðkoma menniskjum allar staðir.

Hóast vit eru ikki komin til fulla semju á øllum økjum, so vilja vit í semju leggja fram okkara sannføring um, at liv í yvirflóð og tann friður, sum er frukt av rættvisini, eru gávur, sum Gud gevur allari mannaættini í Kristi

I Liv og Friður er sök teirra Kristnu

Tað kristna evangeliíð er ein gleðiligur boðskapur um frið. Frá uppruninum hevur hetta evangeliíð verið boðað í einum heimi av harðskapi. Men í dag eru vit vitni til veruligan og møguligan harðskap ein mun, sum ongantíð fyrr hevur verið. Tær órættvísu sosialu, politisku, hernaðarligu og peningaligu skipanirnar halda øllum heiminum í fjotrum av lögildum harðskapi. Framkoma atomvápnanna hevur byrjað eina nýggja

tið við ótryggleika og ræðslu. Fyrstu ferð í søguni eru vit menniskju, sum altíð hava havt smávegis vald til at forkoma og oyðleggja, nú fer fyrri at forkoma allari tí siðmenning, sum er bygd upp av undanfarnum ættarliðum. Mannaættin stendur nú andlit til andlits við endaliga valið millum deyða og liv. At framleiða og hótta við at brúka atomvápna, sum kunna forkoma mannaættini heilt, er ýtasta hugmóð móti Gudi, sum aleina ræður yvir livi og deyða.

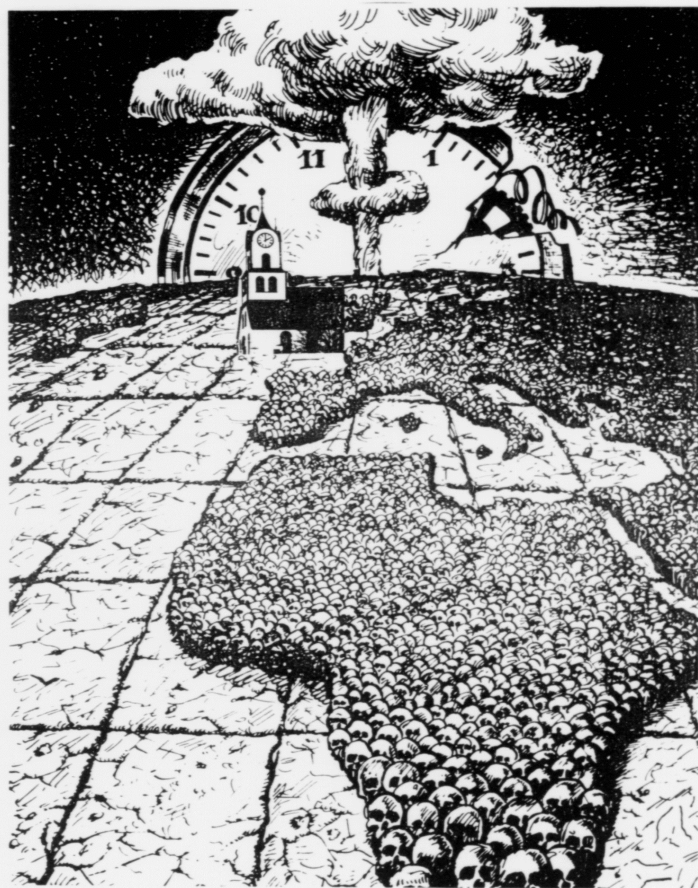
Í hesum avgerandi tíðarhvarvi í søguni eru kristin menniskju kallað til at boða og liva evangeliíð við nýggjari kraft. Hetta evangeliíð er ein boðskapur um liv og frið, um vón og kærleika, men eisini um dóm. Gud dømir núverandi heimskipanina, sum elvir og uppiheldur ramastu armóð og fremur ótryggleikakensluna.

Vit hava farið við skapta heiminum, sum var hann okkara egni og ikki Guds. Av tí hava vit misnýtt og oyðilagt nátturliga umhvørvi okkara. Av tí at vit hava misbrúkt Guds gtavur til vápnadubbing, doyggja miljónir av menniskjum, ikki bara av hernaðaraterðum, men tí at tey ikki fáa tað mest neyðturviliga til livsins uppihald. Vit hava ikki nóg fastliga sett okkum ímóti kappdubb-

ingini, sum ger, at ótti og misálit vaksa, ella móti dárskapi tjóðanna, sum í síni stremban eftir »trygd við styrki« gera heimin ótryggari og forða fyrri sátt og semju.

Men evangeliíð, sum opinberar Guds dóm yvir synd menniskjans, boðar eisini eina vón um frelsu. Gjøgnum endurloysandi offur Krists hevur Gud lovað øllum menniskjum frelsu, og at tey skulu kenna sannleikan (1. Tim. 2,4) og at tey skulu koma til sáttar (Ef. 2, 14). Kristin menniskju biðja og arbeiða fyrri friðinum, ikki bert tí at kirkjunnar Harri býður teimum tað, men tí at tey, tá ið tey gera tað, játta sína sannføring um, at friðurin er møgugur hóast tað svartskygni, sum heldur tvørturímóti. Vit kristin fólk, sum koma frá mongum ymskum kirkjum, siggja tekin um vón í røslunum, sum miða fram móti eind teirra kristnu. Júst í hesi søguligu løtu, tá ið sundurlyndi hóttir alt framtíðar mannaliv, nýðir Heilagi Andin Guds fólk til at finna og sýna eina eind, sum ber út yvir allar ymskleikar.

Í tingingum okkara um ábyrgd teirra kristnu fyrri livi og friði hava vit ásaðnað, at okkum tørvar fyrigiving, tí at vit ikki nóg klárt hava viljað boðað og livað út frá boðskapin um rættvís, kær-

leika og sáttargerð. Vit viðganga, at vit ikki altíð hava ivast, um kríggi hevur kunnað greitt nakra ósemju. Vit hava lært, at tað er sera neyðugt at taka upp samarbeiði við menn og kvinnur við góðum vilja — við menniskju, sum ikki hava somu trúgv sum vit, men sum eru saman við okkum í einum brennandi ynski um at skapa líkindi til frið.

Heimurin er í dag langt frá friðinum. Ungfólk eru farin at ótolnast og eru við at missa vónina um eina framtíð. Tey fátaðu rópa eftir einum rættvisari samfelag, hvar allir landsins borgarar taka lut í menningini. Tað var so-

leiðis við eini brennandi kenslu av átrokandi neyðsyn, at vit talaðu um spurningar viðvíkjandi lívi og deyða, kríggi og friði.

II Serstakir spurningar

1. Friður og rættvís.

Skriftn lærir okkum, at friður og rættvís eru óloysandi knýtt at hvørøðrum. Ongin friður verður, um ikki rættvís verður. At virka fyrri friði er tí tað sama sum at virka fyrri rættvís, sum er friðargrundarlagið. Tað er at stremba ímóti figgjariskanum, sum bæði býta tilfeingi jarðar rætt-

vísiliga og umsita tey við ábyrgd. Friður við rættvísi krevur eisini politiskar skipanir, sum gera tað møgugt hjá øllum menniskjum at vinna aftur síni rættindi og varveita og økja tey. Og politiskar skipanir, ið geva menniskjum aftur tað virði og ta tign, tey eiga at hava sum menniskju skapað í Guds mynd.

Hjá teimum, sum líða undir órættvísini hevur strembanin fyrri friði litla og onga meining uttan so, at hon eisini ferir til rættvís. Tann vanlukku støðan, sum miljónir av menniskjum nú eru í, sum doyggja av svongd ella